

Barbeint?

Det er sommer og vi sparker skoene av oss og går barbeint rundt. Da er det kanskje en fordel at føttene er velstelte? I nr. 3/1940 var det gjengitt et foredrag om fotsopp (Tidsskr Nor Lægeforen 1940; 60: 113–28).

Fra Ullevål sykehus' hudavd. Sjef: Overlæge, dr.med. Inga Saeves.

Epidermophytia pedis – («fotsopp») – dens allergiske symptomer og behandling.

Foredrag i Lillestrøm lägeforening februar 1939 og i Ullevål lägeforening oktober 1939.

Av Kjell Mossige, Oslo

Når jeg har valt epidermophytia pedis – «fotsopp» – som emne for mitt foredrag, er det dels fordi begrepet er relativt nytt, selv om sykdommen som sådan sikkert er gammel nok, men har vært miskjent under betegnelser som eksem, dyshidrose etc., dels fordi sykdommen i de senere år har tiltatt ganske påtagelig i utbredelse, slik den f.eks. for Oslos vedkommende til dels har antatt karakteren av en folkesykdom, og som sådan har krav på den største interesse fra lægenes side.

(...) Epidermophytia pedis er blitt kalt en renslighetssykdom. Dette er en sannhet, om enn med store modifikasjoner, idet det ikke er tvil om at det er stigende interesse for badning blant alle befolkningsslager, så vel i hjemmene som i offentlige institusjoner, som er hovedårsaken til sykdommens spredning. Heri er også de senere års tiltagende dyrking av all slags sport og idrett en medvirkende faktor. Det er ikke slik å forstå at soppen trives bedre på en ren enn på en skitten hud; men som en vil erindre er dens trivsel betinget av fuktighet og varme, og det er da forståelig at badeinventar av trevirke som kommer i berøring med infisert hud, fortrinsvis bade-tøfler, trallverk under styrtbad, gulv etc. blir viktige formidlere av sykdommen, idet det vil erindres at sykdommen overføres indirekte fra individ til individ. Soppen trives derimot ikke i vann, og svømmebassenger kan ansees som uten betydning for smitteoverføring. (...)